

Przykładowe lingwołamki i skrętacze

Lingwołamki laureatów konkursu:

Alternatywnie relatywna artyleria brylowała w Leroy Merlin (Zofia Czaplińska, logopedia UWM).

Kosz suchego suszu Saszy szusuje szarą szosą Szaserów (Oliwia Strachocka V Liceum Ogólnokształcące w Olsztynie).

I cóż, że żyje w żwawej wrzawie w metrze na Wawrze? (Luiza Kroczevska, logopedia ogólna i kliniczna, UW)

Zgrzybiały Jerzy nie wierzy, że bez zrzędzenia przedrze się przez drzewa i brzydkie krzewy (Oliwia Radzik, Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczego dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnych w Lublinie).

Transport browaru Żubr wraz z bratem był dramatem (Dawid Sibicki, dziennikarstwo i komunikacja społeczna, UWM).

Przywódcą cyknął po fotce swojej kobietce oraz wariatce adwokatce w awionetce (Zuzanna Piotrowska, logopedia UWM).

W Danii, w parafii św. Marii, żył ksiądz co nie stronił od sympatii do komedii i tragedii, tak było, bez ironii. (Konrad Szymanek, logopedia UWM).

Nie wierzył dowódca Jerzy, że wśród żołnierzy plotka się szerzy odnośnie kradzieży w niewielkiej Chodzieży. (Dagmara Szydłowska, logopedia UWM)

Niech zawsze wybrzmi mądrość w każdej damskiej grzędzie – wszak baba babie po wsze czasy krnąbrną babą będzie. (Wiktoria Malinowska, logopedia UWM)

W obawie hysterii Polonii i inwazji kolonii Brytanii bez sympatii Estonii unia Hiszpanii i Danii w opinii Toskanii uległa manii historii. (Katarzyna Szyszka, logopedia UWM)

Skrećtacze laureatów konkursu:

Marta Szelenbaum, Uniwersytet Warszawski

Szop w trójszeregu

Słyszał raz szop same szmery
– syki, szумы, ciszki cztery:
„ć”, gdy ścigał sześć ciem w liściach,
„ś” o świcie w sierści kiściach,
„dź”, gdzie dziki bądź dzięcioły,
„ż” wśród źdźbeł ziół – ziemi ścioty.
Trzy szeregi dokuczały,
szopa w nocy nawiedzały:

„ż”, „czy”, „sz” dręczyły czaszkę.
Głoski same snuły fraszkę:
Piszczy pstry puszczyk w puszczy,
Błyszczy czczy kleszcz wśród bluszczy.
Pszczoła wrzeszczy na trzmieła,
Szczwany świerszcz onieśmiela.
Chyży szczygiel świergocze,
Szczupak w wodzie dygocze.
Szerszeń w deszczu szarżuje,
Leszcze jedzą szczeżuje.
Jeże taszcą orzeszki,
Susły świszczą na meszki.
W gąszczu chrząszcz szuka żuka,
Chrabąszcz na szyszce coś duka,
A mistrz jaszczur paszcze szczyrzy:
Każe „trzeszczeć” jak należy.

Drżący szop snów swych się słucha,
Nastał czas przyjemny dla ucha...

***

Monika Kozłowska, UWM

Szaloną będąc, zacisnąwszy piąchy
Sprężynę wachając poczawszy od rzes

Obrządek zarządzę, by wrócił rozsądek
Niezręczną pajęczynę przepędzę precz

Jarzębinę upiawszy we frędzlach włosów
Rwąc przedzę gorączki puszcze bączka - och!

Urągać mi będą dawne ciągoty
Żądzą potęg ściągać aż na samo dno

Gęś pod rękę z klęską ciężki mięcha kęs
Klęknawszy nad przełęczą rąbnie prosto w twarz

Będę łyżkając gawędzić jak dzieciół
Mięso tnąc z mosiądzu nożem z dawnych lat

Błądzić rzeczą ludzką - zrządził nędzny mędrzec
Patrząc na mą gębę cętkowaną błędem

Ja dalej będąc szaloną, śpiewajaco sunę
Krzatając się po kątach, stare wędząc sny

Dziwołagiem będąc, widzę w tym potęgę
Więź kąsam goręcej, rwę błękitem krnąbrne dnie.

***

Karolina Małocha, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

Awans Skapca

Takiż to konwenans w polskiej mowie mamy,
Że głoski synchronicznie lub asynchronicznie wypowiadamy,
więc:

Mąż z brązowym, gęstym wąsem awans w instytucie robić miał
Mimo, że on chudy, wąty skapą głowę miał
Wąż w jego kieszeni kręci zawsze się, ukąsi każdego, kto zbliży się
Raz idąc w posępnym Pąchowie wąskim, grząskim wąwozem
Tam, gdzie dębów kępa rosła, w kącie pajak pajęczynę plątał
Bąk drząc latał nad pąkami, a chrząszcz miotał się nad łąkami
Zaciskając mocno zęby mknął przez świat i rozmyślał tak:
Na stole została cząstka stęchniętego kąska

A na łące gęgała głodna gąska
Nonsens – Głupcy – skąpcem chytrym nazywają mnie
Robić na gęś nie będę, nie
Awans grubszą sumę pieniążków da
Będę bogatszy hahahaha – ha
Nie podzielę niczym się
Do roboty „weźta się”.

***

Paulina Chojnowska, logopedia UWM

Syczaki

Szumiące, ciszące, syczące
sybilanty uszy kłujące
Szumy częste szeleszczące
szybko w czaszce szczebioczące
Szczękę szczodrze szczerzysz
syczysz, krzyczysz i ćwiczysz
Szereg szumiący żuchwę strzaskał
Trzonowce do kości potrzaskał
Szlag syczące szumy strzelił
Strzelbą szczękę w kość postrzelił
Ciszące czyżby ciszyć czekały?
Skądże! Szumiące wygryźć chciały!
A morał z tego taki:
Nie seplenisz bo ćwiczysz we znaki!

***

Przemysław Korytko, logopedia, UWM

Abstrakcja

Drży mżawka na wietrze
Krtąń krtusi się w metrze
Krzty rzeń przez powietrze
Liść szeleści w swetrze
Gardź grządką gżegzółki
Dźgaj zimą źdźbło sójki
Gryź zgliszcze szczególnie
by zjeść sześć ich czujnie
Brzdęk bąka brzemienny
Deszcz krwi, krzak imienny
Ząb źrenic przy krzewie
Błysk światła na drzewie
Gwóźdz zgrzany zgrzytaniem
Bluszcz głaszczę swym dźganiem

Wąż krząta się krzywo
Gdyż sprząta żwir ckliwo
Kół różne wielkości
Kieł, żółc, kształty kości
Szkielet przednich gości
Grzbiet leszcza bez ości
Krzyż spiczastej płaszczki
Kunszt brwi oraz zmarszczki
Salsa, Tango, Cha-Cha
Nie czaję skrętacza.

***

Katarzyna Nadolska, logopedia UWM

Lęka się Lenka, gdyż ręka Zenka nęka nowiutką wędkę Benka. Lenka więc kwęka, wymięka i stęka, że piękna to wędka i co, gdy popęka. Konkretną mękę przeżywa ta Lenka. Za wnęką przykleka, wnet pęka: jak stąd do Pasłęka to będzie udręka! Przekłęła, aż zatrząsał się we wnęce kredens. Zładował z niego pełen wdzięku mercedes. Huk wydał dźwięczny, gdy brzdęknał o płytki – szczęście, że lecąc nie zadrasnał łydki. Ten wstrętny hałas zatrwożył Zenka – teraz to Zenek – nie Lenka się lęka. Zostawił więc wędkę, aż się Benek uśmiechnął, popędził wtem prędko do Lenki z podzięką. Benek był wdzięczny Lence tak wielce, że jej wręczył naprędce aloes i serce. Nie miałyby miejsca udręki i jęki, jeśliby Zenek nie nękał wędki.

***

Marta Kucharz, Wyższa Szkoła Bankowa w Szczecinie

GONITWA GĘSI GĘGAWY

Gęś gęgawa, głośno gęgając gnała gnuśnie gęsiami girami, goniąc grubego guźca. Groźny guziec gapił się na gęś, gniewnie grożąc gęgawie głośnym gwizdem. Galopując i grzęznąc w gęstwinie gałęzistych głógów, gęś gęgawa gderała gardłowo, garbiąc się za granitowym gargulcem. Gęś gęgawa garbiąca się za granitowym gargulcem gburowato gęgała na grubego guźca, gdy guziec gwiazdorsko gestykulował głową. Groteskowa gonitwa gęsi gęgawy i grubego guźca głosiła głównie grozę.

Gdzieś na ganku geograf Grzegorz Gzęgźółka gawędził głośno z gimnastyczką Gabriela, gapiąc się na gonitwę gęsi gęgawy i grubego guźca. Geograf i gimnastyczka gawędzili o gasnących galaktykach, girlandach gwiazd i gwieździstych gwiazdozbiorach. Gwizdząc z gracją, Grzegorz gotował w glinianym garnku gorący gulasz i grykę, a Gabriela grała gładko na grzegorzowej gitarze. Górzyste gospodarstwo Grzegorza gościnnością górowało, gdzieniegdzie

gromadząc grusze, gerbery, goździki i groszek. Góry graniczące z gospodarstwem Grzegorza gburliwie gardziły granatowymi glicyniami. W głuszy gaju, giętka gibała się gąsienica na gałęzi grujecznika. Grafitowa gołębica gderliwie gruchała, grzmocąc gołębią głową w gałąź grabu. Grześ Gzegzółka z galanterią gościł Gabriellę Gomułkę, grzańcem gasząc giętkość głupca. Głaszcząc gładkowłosą grzywkę Gabrieli, Grzegorz gniótł grynszpanową gawroszkę, Gabriela z gracją gmerała gipiurowy gorset. Gamy z gramofonu grającego w gabinecie, guzdrały się z głośnika.

Gdzieniedzie w górzystym gospodarstwie Grzegorza grzmiały groźne gromy generując gradobicie. Gdzieś za granicą ganku, gwinejski guru głosił głębię guseł. Gawieź głodna guseł głupio grawitowała ku gwinejskiemu guru. Gdyby głupia gawieź głód gasiła, gwardią guru by gnoiła.

Gazeciarz Gniewomir gazetami na ganki grzmocił, gdybał głęboko o gniazdach górskich gawronów. Gawronie gniazda ginęły głucho na gałęziach głąbiastych granatowców. Gazeciarz Gniewomir gładził głośno o globalnym głodzie i gospodarce Grecji. Góralka Grażyna gapiała się na górnolotność gestów gazeciarza, grzejąc garnek gorącej, gulgoczącej grochówki. Grażyna, gniewnie z grymasem gromiła górala Gustawa gnębiącego gigantycznego glonojada. Gazeciarz Gniewomir gniewnie grzmotnął gazetą na ganek geografa Grzegorza Gzegzółki, gdzie w głębi gospody, z galanterią gościł gimnastyczkę Gabriellę Gomułkę. Gorset Gabrieli z gibkością gnębił gołego Grzegorza. Golizna Grzegorza, Gabrysi grzybicą groziła.